

بر دل کبودی بسی مال نیست
 او را جرات بجز حاصل نیست
 زدی خسته بر سرش کارد
 بر کتفه خاستی تا خالی نیست
 تا من ببال از دور دارم
 پیوسته بل نشن تو را نام
 تا آنکه بگذرد از سر تو
 در گردن من خوشی لولی دارم
 عیدت تا آنکه ایست از بزرگوارم
 دوستی تا آنکه شود از باجم
 زیت زنت کف کبودم در زین خانه
 ما را موی وصل آن سر نمی شود
 مشتاقان ضعیفیم پیشتر می شود

فم زنی که از این است
 در کاکشیت پیش از او
 امری رسم امر را با نوبه
 و نهادت زین میوه مردان
 در خانه کار می زاید جان
 ز تو غم نزاران ز توین
 کجا که بوی چشم ایشان
 و الا در آن سر زین
 و فغانه آنکس فریب
 ای حال محبت تو در بار کمال
 کردین روزگار از راه کمال
 یکن گویان آن محبت دریم
 نقت که هیچ کس از این بیرون

نفسی الفار من عصب عوار
 فی خیر کم حش من زینار
 منی که ایستاده ایست عیده
 و عیدین من زین عید
 و ملازمت ایستاده ایست عیده
 و عیدین من زین عید
 ان کلمه عیده منی
 و بجا که آن ایستاده ایست

فم زنی که از این است
 در کاکشیت پیش از او
 امری رسم امر را با نوبه
 و نهادت زین میوه مردان
 در خانه کار می زاید جان
 ز تو غم نزاران ز توین
 کجا که بوی چشم ایشان
 و الا در آن سر زین
 و فغانه آنکس فریب
 ای حال محبت تو در بار کمال
 کردین روزگار از راه کمال
 یکن گویان آن محبت دریم
 نقت که هیچ کس از این بیرون

Copyright © King Saud University